

Dosarul nr. 2ra-2392/18

Prima instanță: Judecătoria Cahul (jud. D. Bosîi)
instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. G. Vavrin, T. Berdilă, I. Dănăilă)

ÎNCHEIERE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Ion Eremia, reprezentat de avocatul Maxim Todorov și Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul, reprezentat de avocatul Zinaida Gîrneț

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Eremia împotriva Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova (succesor în drepturi al Ministerului Educației al Republicii Moldova) și Liceului Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 21 martie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost admis apelul declarat de Ion Eremia, reprezentat de avocatul Maxim Todorov, casată integral hotărârea din 22 noiembrie 2016 a Judecătoriei Cahul și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea parțial

constată:

La 7 mai 2015, Ion Eremia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Educației al Republicii Moldova și Liceului Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că a activat în calitate de director al Liceului Teoretic „Vasile Alecsandri” din r-nul Cahul satul Colibași începând cu 1 septembrie 1997 și până la 19 iulie 2015.

La 17 februarie 2015, Ministrul Educației al RM a emis ordinul nr. 16-p, prin care a dispus desfacerea contractului individual de muncă în temeiul art. 86

lit. z) Codul muncii și art. II alin. (2) din Legea nr. 67 din 23 aprilie 2010, fiind indicat că contabilitatea îi va achita plățile salariale cuvenite, compensația pentru concediul nefolosit și ajutorul material pentru timpul efectiv lucrat în anul curent.

Ordinul de concediere i-a fost adus la cunoștință la 19 februarie 2015 sub semnătură, iar achitarea drepturilor salariale prevăzute în ordin a avut loc la 17 martie 2015, fiindu-i achitată suma de 6187,48 de lei cu titlu de concediu anual nefolosit și 3590 de lei cu titlu de ajutor material pentru perioada 1 septembrie 2014 – 19 februarie 2015. Alte plăți salariale solicitate de el în cererea prealabilă nu i-au fost achitate.

Considerând concedierea și neachitarea drepturilor salariale cuvenite ca fiind ilegale, a expediat în adresa Ministerului Educației al RM și Liceului Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul cereri prelabile prin care a propus soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, la care însă nu a primit niciun răspuns.

A remarcat că la concedierea lui din funcția de director, Ministerul Educației al RM în calitate de angajator a invocat drept temei juridic o lege abrogată la acel moment.

Astfel, potrivit ordinul de concediere, încetarea contractului individual de muncă a avut loc în conformitate cu prevederile art. 86 lit. z) Codul muncii, adică în alte cazuri prevăzute de lege.

La categoria de alte cazuri prevăzute de lege, Ministerul a făcut trimitere la art. II alin. (2) din Legea nr. 67 din 23 aprilie 2010 care a modificat Legea învățământului nr. 547-XIII din 21 iulie 1995.

A remarcat că Legea nr. 67 din 23 aprilie 2010 a fost abrogată la 23 noiembrie 2014, adică concomitent cu abrogarea Legii învățământului nr. 547-XIII din 21 iulie 1995.

Mai mult ca atât, prevederile legii indicate de Minister nu conțin motive de concediere, astfel încât concedierea lui a avut loc fără a exista un temei legal în acest sens.

Având în vedere că începând cu 23 noiembrie 2014, au intrat în vigoare prevederile Codului educației care au înlocuit prevederile Legii învățământului și dat fiind faptul că dânsul a fost numit în funcția de director la 1 septembrie 1997, aplicabile erau prevederile art. 153 Codul educației, astfel, contractul individual de muncă urma să înceteze la 23 martie 2015 și nu la 19 februarie 2015.

Ca urmare a acestui fapt, a fost înlăturat ilegal de la conducerea liceului fiind privat de posibilitatea de a participa la concursul de ocupare a funcției de director.

Un alt aspect important legat de concedierea lui, este lipsa competenței Ministrului Educației al RM de a concedia directorii de liceu, or, conform prevederilor art. 21 alin. (1), 141 alin. (3) și 142 lit. j) Codul educației, competența legală de concediere a directorilor de liceu a revenit Direcțiilor raionale de învățământ.

Reieșind din prevederile art. 81 alin. (3) Codul muncii, a menționat că ordinul de concediere este ilegal și pe motivul că a fost emis de o persoană care nu are calitatea de angajator.

A precizat că însuși temeiul de încetare a contractului individual de muncă a fost ales greșit, dat fiind faptul că la momentul concedierii lui erau aplicabile prevederile Codului educației, contractul individual de muncă urma să înceteze nu prin concediere (art. 86 lit. z) Codul muncii), dar prin încetarea de drept (din motive independente de voința părților conform art. 153 Codul educației).

La fel, au fost încălcate și prevederile art. 264 Codul muncii, deoarece dânsul nu a fost preavizat în scris despre încetarea raporturilor de muncă.

Astfel, prin concedierea ilegală înainte de termen dânsul a fost privat ilegal și de posibilitatea de a participa la un nou concurs.

Ținând cont de faptul că a fost concediat ilegal din funcția onorabilă de director de liceu, a considerat justificată încasarea anume a 6 salarii medii lunare în locul restabilirii în funcție.

A accentuat că prin concedierea ilegală înainte de termen dânsul a fost discriminat în comparație cu alți directori cu care contractele individuale de muncă au încetat la 23 martie 2015, a fost privat de posibilitatea de a participa la concursul de ocupare a funcției de director din cauza vârstei de pensionare, cu toate că alți directori pensionari a căror contracte de muncă au încetat la 23 martie 2015 au avut posibilitatea să participe la concurs ca urmare a aprobării Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director și director adjunct în instituțiile de învățământ general, prin care a fost permisă participarea la concurs și a persoanelor în vârstă de până la 65 de ani.

În toată această perioadă dânsul a simțit sentimente de frustrare și revoltă din cauza încălcării drepturilor lui constituționale și anume, dreptul la muncă, prin urmare, prejudiciul moral cauzat îl estimează la suma de 50000 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. prevederile art. 81, 82, 86 lit. z), 90, 151, 258, 264, 330 alin. (2), 332 Codul muncii, art. 21, 141 alin. (3), 142 lit. j), 153, 156 Codul educației, art. 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului Ministrului Educației al RM nr. 16-p din 17 februarie 2015, încasarea din contul pârâților în beneficiul său a salariului mediu lunar pentru toată perioada de absență forțată de la serviciu, a 6 salarii medii lunare în locul restabilirii la locul de muncă conform art. 90 alin. (4) Codul muncii, a prejudiciului moral pentru eliberarea nelegitimă din funcție în mărime de 50000 de lei, a compensației în mărime de 3 salarii medii lunare conform art. 264 Codul muncii, a prejudiciului moral în mărime de 5000 de lei pentru neachitarea compensației la încetarea contractului individual de muncă conform art. 264 Codul muncii, a penalităților în mărime de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere a plăților compensației la încetarea contractului individual de muncă conform art. 264 Codul muncii, a premiului anual proporțional timpului de muncă lucrat în anul curent, a prejudiciului moral pentru neachitarea la termen a premiului în mărime de 3000 de lei, a penalităților conform art. 330 alin. (2) Codul muncii pentru achitarea cu întârziere a indemnizației pentru concediu de odihnă anual și ajutorului material în mărime de 263,79 de lei, a prejudiciului moral cauzat prin reținerea ilegală a carnetului de muncă în mărime de 1000 de lei, modificarea

înscrierii în carnetul de muncă și anume, în loc de concediere în temeiul art. 86 lit. z) Codul muncii încetarea de drept a contractului individual de muncă conform art. 153 Codul educației, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 11 februarie 2016 a Judecătorei Cahul, a fost atrasă în proces Direcția Învățământ a Consiliului raional Cahul în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului.

La 6 octombrie 2016, Ion Eremia de pus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat admiterea acesteia, anularea ordinului de concediere din 17 februarie 2015 emis de Ministerul Educației al RM, încasarea din contul Ministerului Educației al RM și Liceului Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul a salariului mediu lunar pentru toată perioada de absență forțată de la serviciu în mărime de 7389,49 de lei, a 6 salarii medii lunare în locul restabilirii la locul de muncă în mărime de 39120 de lei, a prejudiciului moral pentru eliberarea nelegitimă din funcție în mărime de 50000 de lei, a compensației în mărime de 3 salarii medii lunare în mărime de 19560,42 de lei, a prejudiciului moral în mărime de 5000 de lei pentru neachitarea compensației la încetarea contractului individual de muncă, a penalităților în mărime de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere a plăților compensației la încetarea contractului individual de muncă în cuantum de 8586,84 de lei, a premiului anual proporțional timpului de muncă lucrat în anul curent în mărime de 3104,64 de lei, a prejudiciului moral pentru neachitarea în termen a premiului în mărime de 3000 de lei, a penalităților pentru neachitarea cu întârziere a indemnizației pentru concediu de odihnă anual și ajutorului material în mărime de 263,79 lei, a prejudiciul material cauzat prin reținerea ilegală a carnetului de muncă pentru 2 luni și 20 de zile (19 februarie 2015 – 29 aprilie 2015) în mărime de 8850,65 de lei, a prejudiciului moral cauzat prin reținerea ilegală a carnetului de muncă în mărime de 1000 de lei, indexarea la compensația în mărime de 3 salarii medii lunare, datorate conform art. 264 Codul muncii, în mărime de 946,72 de lei, modificarea înscrierii în carnetul de muncă și anume, în locul de concediere în temeiul art. 86 lit. z) încetarea de drept a contractului individual de muncă conform art. 153 Codul educației, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 noiembrie 2016 a Judecătorei Cahul, a fost respinsă acțiunea integral ca neîntemeiată.

Prin decizia din 21 martie 2018 a Curții de Apel Cahul, a fost admis apelul declarat de Ion Eremia, reprezentat de avocatul Maxim Todorov, casată integral hotărârea primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea parțial.

A fost modificat pct. 1 din ordinul nr. 16-p din 16 februarie 2015 emis de Ministerul Educației al RM cu privire la desfacerea contractului individual de muncă cu Ion Eremia ca director al Liceului Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul în partea ce ține de data desfacerii contractului individual de muncă, considerând data desfacerii contractului 24 martie 2015.

A fost încasat de la Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul în beneficiul lui Ion Eremia suma de 4727 de lei salariu neachitat

pentru perioada de 18 februarie 2015 – 23 martie 2015, suma de 19560 de lei cu titlu de compensație în temeiul art. 264 Codul muncii, suma de 3000 de lei cu titlu de prejudiciu moral pentru neachitarea compensației conform art. 264 Codul muncii, suma de 8586 de lei cu titlu de penalitate pentru întârzierea achitării compensației conform art. 264 Codul muncii, suma de 263,79 de lei cu titlu de penalitate conform art. 330 alin. (2) Codul muncii și suma de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică.

În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

La 6 iunie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Ion Eremia, reprezentat de avocatul Maxim Todorov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea ce ține de pretențiile respinse și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a pretențiilor.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat eronat legea din care rezultă că ordinul de concediere nr. 16-p din 16 februarie 2015 emis de Ministerul Educației al RM este ilegal, deoarece a avut ca temei Legea învățământului care era abrogată la data emiterii acestuia.

Totodată, instanța de apel nu a luat în considerație că drept temei pentru încetarea raporturilor de muncă din motive independente de voința părților (și nu concediere) cu directorul liceului, servesc prevederile art. 153 Codul educației.

Dat fiind faptul că contractul individual de muncă a încetat la 19 februarie 2015, în loc de 23 martie 2015, Ministerul l-a privat de dreptul de a participa la un nou concurs pentru ocuparea funcției de director al liceului.

Persoanele care au împlinit vârsta necesară pentru obținerea dreptului la pensie nu puteau participa la concurs potrivit pct. 12 lit. d) din Ordinul Ministerului Educației al RM nr. 762 din 12 octombrie 2010 prin care a fost aprobat Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director în instituțiile de învățământ preșcolar, primar, secundar, special, complementar, secundar profesional și mediu de specialitate.

A remarcat că pentru toți directorii de licee din țară a căror contractele individuale de muncă au încetat conform prevederilor art. 153 Codul educației, adică la 23 martie 2015 și care erau pensionari la acel moment, interdicția cu privire la participarea la concurs nu era aplicabilă, deoarece a fost aprobat un nou Regulament care nu prevedea vârsta de pensionare ca impediment de participare la concurs.

Astfel, prin Ordinul nr. 163 din 23 martie 2015 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director și director adjunct în instituțiile învățământ general a fost permisă participarea la concurs și a persoanelor în vârstă de până la 65 ani.

A mai notat că instanța de apel nefondat a apreciat că calitate de angajator la data concedierii lui, nu o avea Direcția raională învățământ Cahul, ci Ministerul Educației al RM, or, după intrarea în vigoare a prevederilor Codului educației, competența legală de concediere a directorilor de liceu, conform art. 21 alin. (1),

141 alin. (3) și 142 lit. j) Codul educației, a revenit Direcțiilor raionale de învățământ.

Instanța de apel nefondat a redus din salariul pentru funcția de director, salariul pentru funcția de profesor de fizică pe care dânsul o cumula înainte de concediere, iar ulterior concedierii a devenit funcție de bază, deoarece salariul de 6520 de lei pe care instanța de apel l-a luat în considerație ca salariu mediu lunar se referea strict la funcția de director și nu cumula în sine și salariul pentru funcția de profesor de fizică.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare neîntemeiat au respins pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral pentru concediere ilegală.

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 180 din 11 martie 2013 cu privire la plata premiului anual personalului din unitățile bugetare, a accentuat că instanța de apel neîntemeiat nu a încasat premiul anual.

Contrar prevederilor art. 67 alin. (5) Codul muncii, instanța de apel neîntemeiat nu a încasat prejudiciul pentru reținerea ilegală a carnetului de muncă.

La 21 iunie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul, reprezentat de avocatul Zinaida Gîrneț a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală.

Instanța de apel eronat a interpretat și aplicat legea, legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe este evidentă, deoarece se întemeiază numai pe circumstanțele constatate nemijlocit în instanța de judecată și pe probele cercetate în cadrul ședințelor de judecată în strictă conformitate cu legea, ceea ce corespunde prevederilor art. 239 CPC.

A remarcat că pretențiile înaintate de către Ion Eremia față de Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul sunt neîntemeiate, deoarece părți ale contractului individual de muncă au fost salariatul Ion Eremia și angajatorul Ministerul Educației RM, Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul, nu este parte a contractului individual de muncă, nu a emis ordinul de concediere și față de acesta nu pot fi înaintate careva pretenții.

Instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 153 Codul educației și nu a aplicat legea care urma a fi aplicată în speță și anume, Legea nr. 67 din 23 aprilie 2010 și art. 4 din Legea învățământului din 21 iulie 1995.

A relatat că pentru funcția de director al Liceului Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul organizarea concursului a fost o circumstanță specifică, obligativitatea desfășurării concursului a fost specificată în art. 47 din Legea învățământului, care era în vigoare la data concursului.

Astfel, concursul pentru funcția de director al Liceului Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul, a fost organizat și desfășurat în conformitate cu prevederile Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director în instituțiile de învățământ preuniversitar, primar, secundar, special, complementar, secundar

profesional și mediu de specialitate, aprobat prin Ordinul Ministrului Educației al RM nr. 762 din 12 octombrie 2010, care era în vigoare la data desfășurării concursului.

Prin urmare, instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 153 Codul educației, deoarece acestea au devenit aplicabile după curgerea termenului de 4 luni de la intrarea în vigoare a Codului educației, adică după 23 martie 2015.

Totodată, concluziile expuse în decizia recurată cu privire la modificarea pct. 1 din ordinul nr. 16-p din 16 februarie 2015 emis de Ministerul Educației al RM sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, rezultate din aplicarea eronată a normelor de drept material, deoarece potrivit cerințelor din acțiune Ion Eremia a solicitat anularea ordinului, dar nu modificarea acestuia.

Or, se atestă lipsa de fundament juridic a concluziei instanței de apel referitor la modificarea din oficiu a punctului din ordinul de concediere în litigiu, printr-o astfel de concluzie instanța de judecată modifică obiectul cererii depuse și lasă fără apreciere circumstanțele expuse în cerere cât și în referințe.

A menționat că înaintând acțiunea în judecată împotriva Ministrului Educației al RM și a Liceului Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul, Ion Eremia a solicitat și anularea ordinului de concediere. Astfel, la caz prezintă relevanță prevederile art. 47 alin. (8) din Legea învățământului nr. 547 din 21 iulie 1995, în redacția Legii nr. 67 din 23 aprilie 2010.

Instanța de apel a interpretat în mod eronat principiul retroactivității normelor juridice, or, acesta se referă la situația în care o reglementare poate să producă efecte juridice și pentru perioada anterioară intrării în vigoare.

A evidențiat că instanța de apel nu a argumentat din care considerente a încasat plățile de la Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul dat fiind faptul că emitentul ordinului de concediere a fost Ministerul Educației al RM și nu a luat în considerație faptul că deși Ion Eremia a solicitat achitarea plăților salariale în temeiul art. 264 Codul muncii, cazurile de achitare a indemnizației de eliberare din serviciu sunt exhaustiv stabilite la art. 186 Codul muncii, care prevede că încetarea contractului individual de muncă în temeiul art. 86 alin. (1) lit. z) Codul muncii, nu prevede achitarea compensației.

Neîntemeiat a fost încasat din contul Liceului Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul și prejudiciul moral în sumă de 3000 de lei, deoarece prejudiciul moral apărut din litigiu de muncă se repară salariatului doar în cazul restabilirii la locul de muncă, a salariatului transferat sau eliberat ilegal, cauzării prejudiciului salariatului în legătură cu neîndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, reducerea capacității de muncă sau decesul salariatului în urma accidentului de muncă sau îmbolnăvirii profesionale, în cazul de față intimatul nu pretinde la restabilire în funcție și în acest sens pretenția privind repararea prejudiciului moral este neîntemeiată.

La 1 noiembrie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Ion Eremia, reprezentat de avocatul Maxim Todorov a depus referință la recursul declarat de

Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul, solicitând declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 2 mai 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 52 vol. II), însă careva date care ar indica la recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri la 6 iunie 2018 și respectiv, la 21 iunie 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Ion Eremia, reprezentat de avocatul Maxim Todorov și Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul, reprezentat de avocatul Zinaida Gârneț nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de Ion Eremia, reprezentat de avocatul Maxim Todorov și Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul, reprezentat de avocatul Zinaida Gîrneț, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Ion Eremia, reprezentat de avocatul Maxim Todorov și Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul, reprezentat de avocatul Zinaida Gîrneț ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de Ion Eremia, reprezentat de avocatul Maxim Todorov și Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” din sat. Colibași r-nul Cahul, reprezentat de avocatul Zinaida Gîrneț se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu